

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

er foregået indenfor det almindelige sygehusvæsen, på tilsvarende måde nu må søges gennemført overfor sindssygebehandlingen og på sindssygehospitalsvæsenets område. Vore samvittighedsfulde og dygtige læger, der søger at hjælpe sindslidende mennesker, må have den hjælp, som gode ydre rammer er i det daglige arbejde, og ved anbringelsen af sindssygehospitalet i Glostrup bliver der tilvejebragt de bedst tænkelige muligheder for at få tidssvarende og tilfredsstillende vilkår i det daglige arbejde. Samtidig får man det samarbejde tilrettelagt med et stort moderne centralsygehus, som jeg anser for at være uhyre vigtigt. For den del af befolkningen, der skal benytte dette sygehus, og for de mennesker, hvis familie-medlemmer skal ligge på dette sygehus, er det af betydning, at sygehuset anbringes så centralt, som det vil være i Glostrup.

Jeg kan derfor tilsige indenrigsministeren mit partis støtte til at få forslaget gennemført; jeg synes, det haster, da det vil tage tid at realisere de planer, som her er skitseret. Med den overbelægning, der er på alle til rådighed værende hospitaler, mener jeg, det er en opgave, vi må samles om og løse hurtigt, og ministerens forslag er et godt grundlag for at få denne udvikling fremmet. Han kan regne med mit partis ubetingede støtte til et positivt resultat.

Niels Kr. Nielsen: Som det fremgår af den højtærede ministers fremsættelsestale, og som det også fremgår af de bemærkninger, som knytter sig til det foreliggende lovforslag, trænger vore sindssygehospitaler ikke alene til en modernisering, men også til en udvidelse som følge af den overbelægning, som allerede finder sted, og som vil blive endnu større på grund af befolknings-tilvæksten og den højere levealder, ligesom der også er andre faktorer, der medvirker hertil.

Med det formål at undersøge forholdene, således som de er, og som vi kan vente de vil blive i den kommende tid, og ud fra disse undersøgelser at skabe en samlet løsning vedrørende statens sindssygeværden blev der nedsat en kommission af 29. marts 1952. Jeg blev først medlem af denne kommission i december måned 1952, da jeg af retsforbundets rigsdagsgruppe blev udpeget til at afløse afdøde folketingsmand Niels Pedersen. Selvom han havde informeret os

i vor gruppe om forholdene og om det indtryk, som han havde fået af at være med rundt på de forskellige hospitaler, har jeg for at indhente noget af det kendskab, som var nødvendigt for at tage stilling til de opgaver, som vi vil komme til at stå overfor, ved flere kommissionsmedlemmers medvirkning fået anledning til at se på forholdene på sindssygehospitalet i Nykøbing Sjælland, hvad jeg er dem taknemlig for. Senere har jeg, da jeg i et andet ærinde var i Viborg, ved støtte af et medlem af kommissionen, nemlig hospitalsinspektør Agerholm, set forholdene på det derværende sindssygehospital. Når jeg har søgt ved selvsyn at sætte mig ind i disse forhold, er det, fordi det, man ser, langt mere end det talmateriale, som bliver forelagt os, fæstner sig i sindet, og jeg har ikke alene set det som min ret, men også følt det som en pligt, når der er opgaver, som er blevet mig betroet, at gøre, hvad jeg kunne for at røgte dem så godt, som det er mig muligt.

Hvad det indtryk angår, jeg har fået af de to hospitaler, må for Nykøbing Sjællands vedkommende navnlig fremhæves den store overbelægning, medens jeg med hensyn til Viborg navnlig tænker på den gamle tugthusbygning, som omkring 1780 blev omdannet til sindssygeanstalt, altså det, vi før forstod ved en anstalt, hvor de, der var sindssyge, blev henvist til at være indespærrede og der levede uden lægehjælp. Efter at de moderne lægemidler er blevet taget i brug, er det uegnet til at være det, vi i dag forstår ved et hospital.

Det gælder for begge hospitaler, at en ombygning og en modernisering ikke kan finde sted, medmindre der sker en formindskelse af patienternes antal. Med dette formål har kommissionen i en skrivelse til indenrigsministeren indstillet, at der bygges det i lovforslaget omtalte sindssygehospital i Glostrup samt opføres de to plejehjem, henholdsvis i Ballerup-Maaløv og i Viborg. Når jeg i kommissionen har kunnet give lovforslaget min tilslutning, er det, fordi ikke alene jeg, men hele retsforbundet anser det for en opgave, der må og skal løses på den bedste og mest hensigtsmæssige måde, selvom det forslag, der her foreligger, kun er et indledende skridt til videre foranstaltninger, altså en midlertidig løsning, for at den overbelægning, som allerede gør sig gældende, ikke skal udvikle sig til en katastrofe, så at hospitalerne kan blive tvunget